

השודדים והירח

הנס וילהלם

אגדה מהאי באלי

לפני הרבה שנים, כשהעולם היה
עדיין צעיר, היה לא אחד, אלא
שני ירחים בשמיים.

ובאותו הזמן חיו שלושה שודדים עליזים. המאורה שלהם הייתה תחת גשר ישן ושם הם התחלקו בדברי השוד שלהם.

אלה לא היו שודדים רעים, שהפחידו בני-אדם ולקחו את כל הרכוש שלהם. לא! הם לא לקחו לעצמם הרבה. הם רק "לקחו בהשאלה" מה שהצטרכו, מהאיכרים או מאנשי העיר. כאן לקחו חזיר קטן, שם תרנגולת, ושם כובע חדש או מעיל. ומובן שהם עשו זאת בלילה, כשכולם ישנו ולא יכלו לראותם.

במשך היום שלושת השודדים
ישנו חזק. הנחירות שלהם
הוסתרו על ידי רעש העגלות
וצעדי האנשים שעברו בגשר
מעליהם.

ביום האנשים הלכו לשוק.
כולם, פרט לשלושה השודדים שחלמו כל היום.

כשבא הלילה הם קמו, התמתחו
ואכלו קצת לפני שיצאו לסיבוב ה"השאלות שלהם".

היו להם חיים טובים, לשודדים האלה,
אך לילה אחד כל זה בא לקיצו, עם מכת "קרראש!!" חזקה וקולני.

אחד משני הירחים נפל מהשמיים, ונחת על עץ תפוחים גדול.
שם הוא ישב בין הענפים והאיר בבהירות כמו תמיד.
העולם סביב הירח נעשה פתאום בהיר כמו יום.

האנשים באו מכל מקום להביט על הירח בעץ.
פתאום לא היו יותר לילות. הארץ הייתה מוארת תמיד והאנשים שמחו מאוד.

הם יכלו לעבוד מתי שרק רצו,
או לנוח מתי בא להם החשק.
והילדים אהבו את הירח כי הם לא היו עוד צריכים ללכת לישון.

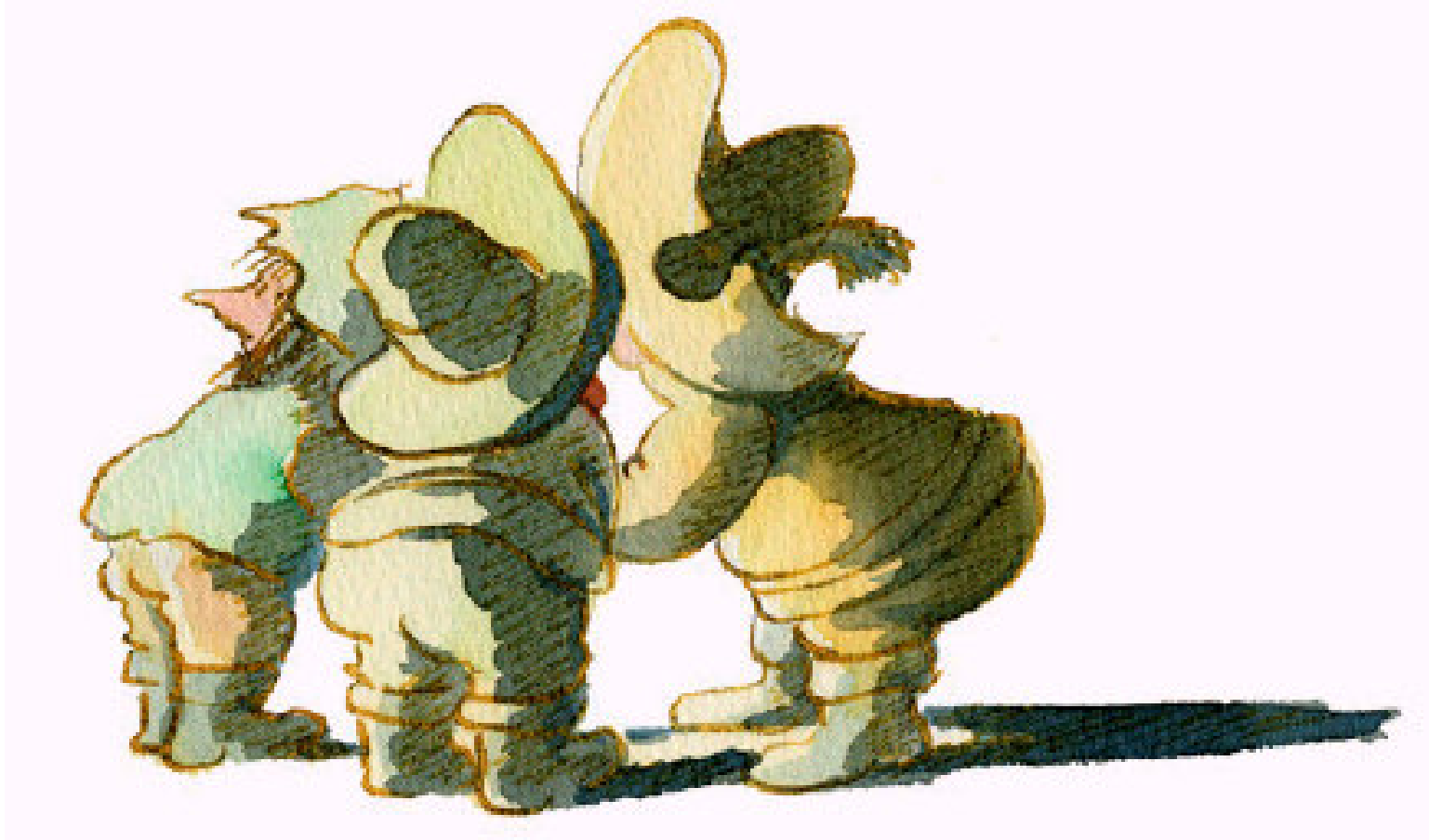
כולם היו שמחים מלבד שלושת השודדים, כמובן.
כי הם לא יכלו "לעבוד" בלי חושך.

"אם נרצה אי-פעם לאכול שוב קוטל חזיר שמן, אנו חייבים להתפטר מהירח הזה!"
אמרו. ואז התיישבו ודנו מה לעשות. ומאחר שהיו אלה שודדים, הם החליטו שהדבר
היחיד הראוי יהיה לשדוד את הירח.

אבל זה לא הלך. הירח היה יותר מדי גדול וכבד מדי.
כמה שלא התאמצו, הם לא יכלו להזיז אותו אפילו טיפה.

"מה נעשה עכשיו?" הם שאלו,
כי פחדו שאם לא יצליחו להתפטר מהירח יאלצו ללמוד מקצוע מהוגן.
"נחשוב על משהו אחר" הם אמרו ואחרי דיון ארוך החליטו לכסות את הירח.

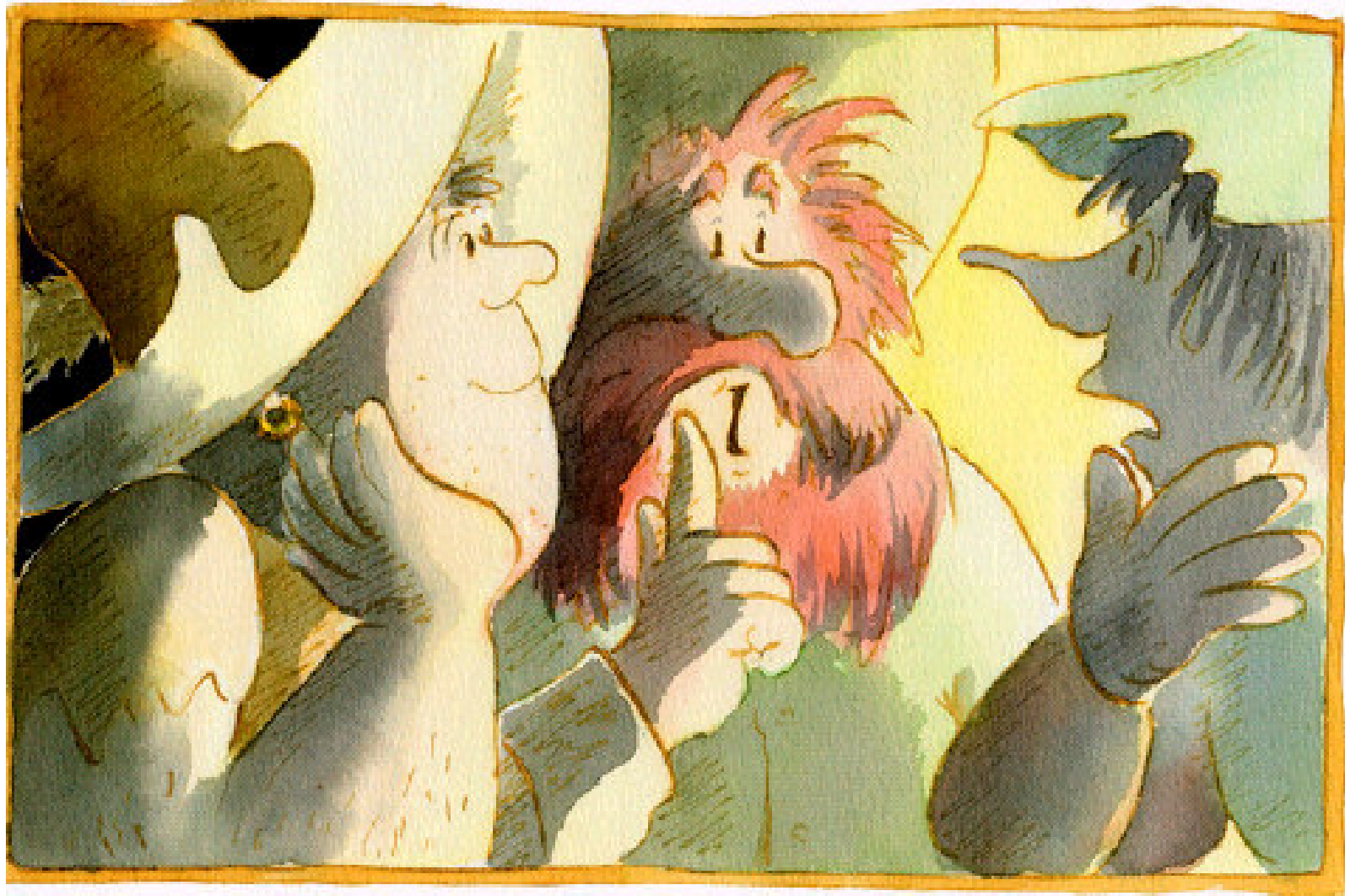
יום שלם הם אספו פיסות ניר, חתיכות בדים, שטיחים ישנים ודברים דומים.
אבל כשבסוף פרשו את אוצרותיהם על הירח ראו שהוא גדול מדי
ויקח להם שנים עד שיוכלו לכסות את כולו.

עכשיו הבטן שלהם כבר קרקרה!
"חייבים לעשות דבר מה מהר!" הסכימו ביניהם.
"אולי נחטוב אותו לחתיכות קטנות" אמר אחד מהם.
ומאחר שלא היה להם רעיון טוב יותר, ניגשו מיד למלאכה.

אבל הירח היה קשה מדי.
עם האזמלים ופטישים שלהם הם יכלו רק בקושי לשרוט את פניו.
וכך הם חזרו, עצובים ומיואשים, למאורה שלהם.

הם התכוונו כבר למות מרעב, כשפתאום לאחד מהם בא רעיון.
הוא נראה להם מוזר במקצת,
אבל מאחר שלא הצליחו עד כה, החליטו לנסות.

בצחקוקים וגיחוכים
טיפסו שלושת
השודדים על עץ
התפוח.

וכשהיו כבר למעלה, התחילו לכבות את
אור הירח.

הוא רחש ותסס והאור נעשה עמום יותר.
ופתאום נשמע "קראק!" גדול
והירח התפקע באמצע ממש.

שלושת השודדים הופתעו כל כך שאבדו את שווי משקל ונפלו אחד אחרי שני מהעץ.
ושם תפסו אותם שוטרים, ושמו אותם מכלא, עבור כל החזירים ודברים האחרים אותם
הם "שאלו" במשך השנים.

בעץ התפוח לא נראה יותר הירח.
חושך הלילה חזר לארץ וכולם נאלצו ללכת למיטות לישון.

אבל שלושת השודדים לא הצטערו.
החורף התקרב והם שמחו שמצאו מקום חמים עם ארוחות מסודרות.
וכמו כל האחרים, גם הם מקווים שהירח השני יישאר תמיד בשמיים.